

Peter Nielsen: Det vil næppe vække større overraskelse, at jeg har i sinde at anbefale det foreliggende lovforslag om kildeskat. Jeg bliver måske i dag den eneste ordfører, der vil anbefale det, og forslaget skulle således på forhånd være dødsdømt. Nu tilkommer det ikke mig at give de øvrige ærede ordførere gode råd, men jeg vil alligevel have lov til at sige: far nu med lempel! Ikke af hensyn til socialdemokratiet, regeringen eller mig personlig, men af hensyn til dem selv; det er altid kedeligt at skulle søbe den kål o. s. v. o. s. v.

Der hersker i øjeblikket spegede forhold med hensyn til de europæiske markedsdannelser, men alt kan hurtigt rette sig, og vi kan derfor ret hurtigt komme ind i et mere intimt fællesskab med det øvrige Europa. Hvad enten det bliver på den ene eller den anden måde, så skal vi til i huj og hast at indføre kildeskatten, hvis vi ikke vil diskriminere os selv økonomisk ved at være det eneste land i et sådant samarbejde, der kører med et forældet skattesystem, hvor danskere i et fælles arbejdsmarked skal betale skat i andre lande, medens andre landes borgere aldrig eller sjældent behøver at betale skat i Danmark. De hjemmeværende danskere kommer så til at betale gildet.

Men ikke alene af den grund beder jeg dem træde varsomt. Der er i den danske befolkning en voksende forståelse for kildeskatten — og det inden for alle erhvervsgrupper og blandt alle partiets vælgere. Det ses bl. a. af, at det konservative folkeparti nu søger tanken om en såkaldt frivillig kildeskat fremmet. På nuværende tidspunkt skal jeg selvfølgelig ikke kommentere det forslag, men blot udtrykke forundring over, at man nu søger frem til en art surrogat, når den ægte, uforfalskede vare ligger her på folketingets bord.

Øg hvad er det så for en vare? Ja, mange har jo, også her fra denne talerstol, ret bombastisk erklæret, at det blot er en anden opkrævningsform og derfor intet har med en egentlig skattereform at gøre. Var kildeskatten kun det, hvorfor skulle vi så have al den uoverensstemmelse, og hvorfor skulle vi pålægge arbejdsgiverne dette arbejde? Nej, kildeskatten er noget meget, meget mere vigtigt for skatteyderne.

Vi kan selvfølgelig ikke lave reformer, hvorved staten får flere penge ind og skatte-

yderne kommer til at betale mindre. I det hele taget bestemmer skattelove jo ikke den samlede skats størrelse, den afgøres gennem finansloven og den almindelige finanspolitik. Skattelovens opgave er udelukkende at fordele den således vedtagne samlede skattebyrde så retfærdigt som muligt mellem skatteyderne; men i dag gøres det ujevnt i pukler og ofte på en uretfærdig måde, suppleret op med buketter i ny og næ. I dag er hele landets indtægtsniveau heldigvis på vej opad, men staten kommer altid bagefter, og der bliver samtidig større udgifter i velstandssamfundet, idet tjenestemænd, folkepensionister og mange, mange andre jo må have andel i den almindelige velstandsstigning, ligesom offentlige anlægsarbejder bliver dyrere. Derfor går man fra den ene såkaldte krise til den anden; skal tjenestemændene have dækning for efterslæb, så skal der straks nye skatter til. Alt dette kendes ikke i noget andet land. I andre lande har man jo gennem kildeskatten den selvregulerende faktor, som ikke udsætter befolkningen for ubehagelige skatteoverraskelser.

Ja, vil man så sige, men det skal så altså ordnes ved, at vi skal betale skat med det samme af lønstigninger, mens vi nu er i stand til at vente fra et til halvandet år med at betale. Ja, er man egentlig det? Man kommer bare til at betale på en anden måde og på en mere knudret måde, for pengene skal ind, ind med det samme. Det er jo også kedeligt, at hvis blot f. eks. tjenestemændene skal have lidt regulering, skal der udskrives nye skatter. Det stillestående samfund kunne vel i og for sig godt køre med vort nuværende system, men det dynamiske samfund i udvikling, vi har nu, må simpelt hen have kildeskatten.

Man kan selvfølgelig undlade dette og så drille regeringen, når den skal have gennemført buketter; men det er skatteyderne, der har de egentlige ubehageligheder ved, at vi ikke har et skattesystem, der svarer til vor tid. Der kunne da også hænde det — der hænder jo så meget utroligt — at andre fik regeringsmagten, og så var det altså dem, der skulle til at være blomsterbindere, fordi vi har det knudrede skattesystem.

Dette skattesystem er en af de væsentlige årsager til vanskelighederne, og det vil være til gavn for samfundet og for den enkelte, hvis skattesystemet bliver bragt i